

El malson rus

written by Pere Grau i Rovira | 18 de març de 2022

Crec que una informació sortida al Frankfurter Allgemeine l'11 de març ("Raus aus Russland": marxar de Rússia) es mereix ser passada als lectors catalans, perquè posa al descobert com és de gegant el perjudici que causa a Rússia aquest disbarat de Putin a Ucraïna. En ressenyo només els principals punts.

Una de les grans esperances russes pel futur era la branca de telecomunicació. De la bona formació educativa en ciències, heretada de la Unió Soviètica n'ha sortit una gran fornada de bons programadors. Però ara aquests, juntament amb periodistes i crítics contra el règim, són els tres grups que se'n van de Rússia tan ràpidament com poden. Sigui en autobusos per la frontera amb Estònia, o en avió pels destins que encara estan oberts, com Geòrgia, Armènia, Israel o Turquia, sense cap intenció de tornar. Segons el govern de Geòrgia en els darrers dies hi han arribat 25.000 russos, i a Armènia n'hi arriben cada dia uns 6.000. Moltes empreses estrangeres en les que aquests joves esperaven poder treballar, marxen de Rússia una darrera l'altra, i l'intercanvi amb empreses europees també s'ha estrocat i temen no ser benvinguts a Europa. I la marxa d'aquest jovent és una sangonera que costarà anys de refer.

El que passarà amb les instal·lacions de les empreses que se'n van del país encara no és clar, però sembla que Rússia està preparant una llei per embargar-les i nacionalitzar-les. Però com ha advertit l'economista rus Oleg Buklemishev de la universitat estatal de Moscou, nacionalitzar fàbriques estrangeres no és cap avantatge per Rússia, mentre no es disposi de recanvis, dels coneixements i dels tècnics que calen per fer funcionar la maquinària. Buklemishev parteix de la base que si a la guerra d'Ucraïna en els propers tres mesos no hi ha cap canvi substancial, començarà una "crisi tecnològica" amb tancament de fàbriques i acomiadament massiu de treballadors. I l'economista Konstantin Sonin (que viu als

EUA i ensenya a la universitat de Chicago) creu que en un parell d'anys tornarà a estar al nivell dels anys norantes, amb cotxes usats occidentals o amb defectuosos de producció russa. D'una manera o altra es podrà solucionar el problema dels recanvis, però se seguirà amb una tècnica passada. I opina que ni que les sancions s'aixequessin de seguida trigarà anys i fins i tot dècades fins que l'economia russa torni al nivell del 2021, ja que molts clients a Occident es neguen a comprar productes d'empreses que facin negocis amb Rússia.

Putin, com altres dictadors megalòmans, ha acabat sent víctima del sistema creat per ell, en el que ningú s'atreveix a dir-li la veritat. I així arrossega no sols Ucraïna sinó també el seu propi país a una catàstrofe d'unes dimensions que fins fa poc eren impensables. Pot ser que Putin volgués passar a la història com una més de les figures que tenen una veneració llegendària a les tradicions russes, com Alexandre Nevsky o Pere el Gran. Enlloc d'això haurà aconseguit que el món el vegi com un més en la línia dels grans flagells de la humanitat com Atila, Gengis Khan i Hitler.

Per acabar només una curta observació sobre els comentaris que diuen que en la guerra propagandística que acompanya la de les armes no podem saber què és cert i què no ho és, qui menteix i qui no. Aquests ben intencionats opinants només caldria que tinguessin en compte dos fets irrefutables. El primer, dies abans de començar la invasió, planejada amb setmanes d'anticipació, encara deia Putin dia per altre, que no tenia cap intenció d'envair Ucraïna i que tot era "una histèria occidental" . Qui és que mentia? El segon: qui és que ha tancat publicacions crítiques i ha amenaçat amb quinze anys de presó a qui publiqui versions de la guerra diferents de les oficials del Kremlin, sigui rus o estranger, unes mesures a les que ni durant la dictadura stalinista no es va arribar? Qui és, doncs, que no es mereix cap crèdit? Els representants d'un poble que es defensa amb una valentia que ningú no hauria imaginat, o els d'un règim que vol terroritzar aquesta

població civil, per ofegar la seva resistència amb sang? No puc imaginar-me que la resposta sigui tan difícil.